

satte ud af Kraft, vilde nøde Folk til at gaae over til et andet Kirkesamfund. Jeg vil altsaa antage, at det er blot med Hensyn til det reent Formelle, at denne Anordning her er nævnt, uden at have nogen videre religiøs eller kirkelig Betydning.

Indenrigsministeren: Ved den Conference, jeg igaar havde med Cultusministeren i Anledning af denne Sags Foretagelse, har han Intet meddeelt mig om en saadan Opfordring, som der paa en Maade nu er fremkommen fra den ærede Rigsdagsmand, og jeg er altsaa ikke i Stand til derpaa at give noget Svar paa Cultusministerens Vegne. Døvrigt forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand har sammenblandet tvende Gjenstande, nemlig det Første, hvorved Landets Beboere i det Hele, som ikke have Skrupler ved at Børnedaab kan finde Sted paa den Tid, som hidtil har været brugelig her i Danmark, skulle tagtage den foreskrevne Orden, navnlig saaledes, at der er en vis Tid, inden hvilken Børnedaaben skal afholdes, nærmest af Hensyn til Orden i Kirkebøgerne, hvilket Alt det lod til, at den ærede Rigsdagsmand ikke havde Noget imod, ligesom de givne Forrifter heller ikke ere satte ude af Kraft, — Det Andet, om disse Forrifter kunne ansees at være nedskrevne for at anvendes imod dem, som efter deres Religionsanskuelser unddroge sig Daaben af de smaa Børn, idet de vilde have den udsat til en senere Tid. Dette sidste Spørgsmaal griber betydeligt ind i disse kirkelige Forhold; men jeg troer ikke, at der ved denne Lov er tænkt paa at afgjøre Noget hverken til den ene eller anden Side med Hensyn hertil, men deraf følger langtfra, at det nu skulde være givet, som den ærede Rigsdagsmand vilde, at der herved positivt skulde være indrømmet en absolut Frihed i saa Henseende. Jeg troer, som jeg sagde, at der i det Hele taget aldeles Intet er afgjort i saa Henseende, og jeg vil heller ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal, hvortil min Stilling jo ikke giver mig Competence; jeg vil kun forvare mig imod, at der af den Lov, som foreligger, uledes Noget til den ene eller anden Side med Hensyn til et Spørgsmaal, som man ved Lovens Udgivelse aldeles ikke har havt til Hensigt at afgjøre.

Hans: Idet jeg maa erklære mig tilfreds med, hvad den høitæredede Indenrigsminister har bemærket, maa jeg tillige bevidne, at Engsteltigheden for, at de her anførte Børn skulde anvendes i Faveur af Evangen ligesom i forrige Tid, har bragt mig til at fremsætte dette Spørgsmaal, men, da jeg har modtaget en Erklæring om, at Ministeren reserverer sig imod en saadan Stadfæstelse af Evangen i denne Henseende, saa er jeg forsaavidt tilfreds hermed.

Grundtvig: Jeg vilde blot bemærke, at det dog virkelig er flent, dersom her skulde være noget Bink om, at de, der sandt nogen Betænkelighed ved at lade deres smaa Børn døbe, skulde ligefrem henvises til Gjenførelsen af den mere begjærede Orden, og gif man over til Afstemning, hvorved

1) § 4 (see Anhang Sp. 706) vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.
2) § 5 (see Anhang Sp. 707) vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.
§ 6 med de dertil stillede Endringsforslag sattes derpaa under Forhandling.

F. M. Hansen: Ja, det foreligger jo temmelig klart, hvad det er, man har imod i den foreliggende § 6 og ønsker forandret; det er nemlig den Bestemmelse, at der ved Paaligning hos Communnens Beboere skulde tilvelebringes det Beløb, som Kirkens Betjente muligen maatte komme til at tabe derved, at enkelte af Menighedens Medlemmer søgte til en anden Præst. Vi have anseet denne Bestemmelse for meget uheldig; thi, uagtet den maa ansees for meget uvæsentlig med Hensyn til det Pengebeløb, hvorom der kan være Tale, saa kan den alligevel medføre væsentlige Ulemper; men efterat have yttret dette, skal jeg af Hensyn til det Uveir, jeg for nævnte, ogsaa tage disse Forslag til § 6 tilbage.

Formanden: De forskjellige Forslag til § 6 ere saaledes tagne tilbage, og, hvis